

BÀI HỌC 11

PHI-E-RƠ VÀ CUỘC THIÊN ÁC ĐẤU TRANH

CÂU GỐC: *“Nhưng anh em là dòng giống được lựa chọn, là chức thầy tế lễ nhà vua, là dân thánh, là dân thuộc về Đức Chúa Trời, hầu cho anh em rao giảng nhân đức của Đấng đã gọi anh em ra khỏi nơi tối tăm, đến nơi sáng láng lạ lùng của Ngài” (I Phi-e-rơ 2:9).*

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: I Phi-e-rơ 2:9, 10; Phục truyền 14:2; I Phi-e-rơ 4:1-7; II Phi-e-rơ 1:16-21; II Phi-e-rơ 3:3-14; Đa-ni-ên 2:34, 35.

Các thư của Phi-e-rơ nói nhiều về chủ đề thiên ác đấu tranh. Có lẽ vì chính ông biết, hơn hầu hết mọi người, thật dễ dàng để rơi vào thủ đoạn của Sa-tan. Vì vậy, ông rất ý thức là cuộc đấu tranh có thật thế nào. Suy cho cùng, chính Phi-e-rơ đã viết, “Hãy tiết độ và tỉnh thức: kẻ thù nghịch anh em là ma quỷ, như sư tử rống, đi rình mò chung quanh anh em, tìm kiếm người nào nó có thể nuốt được” (I Phi-e-rơ 5:8).

Phi-e-rơ thấy cuộc đấu tranh được bày tỏ trong những cách khác nhau. Ông thấy cuộc đấu tranh đang xảy ra trong hội thánh. Trong hội thánh có những người đã từng thông công với các tín đồ nhưng bây giờ có thái độ tiêu cực, chỉ trích Đức Chúa Trời và sự Chúa tái lâm. Phi-e-rơ nói mạnh mẽ chống lại những người cười nhạo hội thánh. Đó là vì nếu đức tin vào lời hứa Đấng Christ tái lâm đã bị mất, thì chúng ta còn hy vọng gì nữa?

Một lần nữa, có lẽ Phi-e-rơ mạnh mẽ nói về đức tin vì sự thất bại của chính mình. Ông biết chối Đức Chúa Giê-su thì giống như thế nào và cố gắng nhập bọn với đám đông để họ không chỉ trích ông là một người theo Chúa. Vì vậy, Phi-e-rơ chú ý đến việc quan trọng là làm thế nào cho các tín hữu sống một cuộc đời xứng đáng với sự kêu gọi cao cả của Chúa.

TỪ SỰ TỐI TÂM ĐẾN SỰ SÁNG

Hãy đọc I Phi-e-rơ 2:9, 10. Cuộc thiện ác đấu tranh được thấy trong hai câu này thế nào?

Những câu này đến từ Xuất Ê-díp-tô Ký 19:6, “một nước thầy tế lễ, cùng một dân tộc thánh”; và Phục truyền 7:6; 14:2 “một dân thánh,” “chọn người . . . làm một dân thuộc riêng về Ngài.” Chúa phán những câu này trong lúc họ ra khỏi Ê-díp-tô. Dân sự Đức Chúa Trời đã được giải phóng từ chế độ nô lệ và trên đường đến Đất Hứa. Phi-e-rơ làm một sự so sánh giữa những người dân của Đức Chúa Trời trong lúc Xuất Hành và Hội Thánh trong thời của ông.

Vì vậy, những lời của Phi-e-rơ không phải là một sự mô tả về một cái gì cuối cùng, nhưng đúng hơn là một cái gì đó liên tục. Vàng, chúng ta đã được Đức Chúa Trời lựa chọn để phục vụ và yêu kính Ngài. Chúng ta phải công khai ca ngợi Chúa vì Ngài gọi chúng ta ra khỏi sự tối tăm mà Sa-tan đã đem vào thế gian. Những điều đó không làm cho chúng ta hoàn hảo (đọc Phi-líp 3:12). Biết được tình trạng tội lỗi và yếu điểm của mình là một phần quan trọng của sự đi theo Đức Chúa Giê-su và cảm nhận rằng chúng ta cần sự công bình của Ngài trong cuộc đời của mình.

“Mọi người có tội có thể đến với Đấng Christ. ‘Ngài cứu chúng ta, không phải cứu vì việc công bình chúng ta đã làm, nhưng cứ theo lòng thương xót Ngài’ (Tit 3:5). Giả sử Sa-tan nói rằng bạn là một tội nhân và không thể hy vọng sẽ nhận được phước lành từ Đức Chúa Trời. Thì bạn nói với nó rằng: Đấng Christ đã đến thế gian để cứu những kẻ có tội. Chúng ta không có gì để đề cử mình với Đức Chúa Trời. Và tình trạng rất bất lực của chúng ta làm cho quyền lực cứu rỗi của Đức Chúa Giê-su cần thiết cho sự cứu rỗi chúng ta. Chúng ta cần phải bỏ qua một bên sự kiêu hãnh và lòng tự phụ [độc lập] của mình. Và sau đó chúng ta có thể nhìn vào thập tự giá của Núi Sọ và nói, ‘Trong tay tôi không mang gì cả; / Tôi chỉ bám vào thập tự giá của Ngài’ – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 317.

Chúng ta biết rằng chúng ta đã được gọi “ra khỏi nơi tối tăm, đến nơi sáng láng lạ lùng của Ngài” (I Phi-e-rơ 2:9). Chúng ta phải nhận ra mình phụ thuộc vào Đấng Christ thế nào, Đấng “mà Đức Chúa Trời đã làm nên sự khôn ngoan cho chúng ta. Ngài đã làm cho chúng ta nên thánh và giải phóng chúng ta” (I Cô-rinh-tô 1:30).

Bạn nghĩ gì khi cảm thấy bị vui đập và nản lòng bởi hành động và thậm chí cả bản tính của mình? Bạn đối phó thế nào với những tư tưởng này? Làm thế nào bạn có thể dùng thời gian này để có lợi cho đời sống thiêng liêng của mình?

ÁP LỰC CỦA BẠN BÈ VÀ XÃ HỘI

Hãy đọc I Phi-e-rơ 4:1-7. Tại sao quan trọng để lựa chọn lối sống của chúng ta? Lối sống ảnh hưởng thế nào đến việc chúng ta chuẩn bị cho sự Tái lâm của Đấng Christ?

Phi-e-rơ nói rằng các tín đồ đã dành đủ đời sống của họ để làm theo những sự người xung quanh ép họ làm (I Phi-e-rơ 4:3). Nhưng bây giờ mọi sự đã thay đổi. Và bây giờ những người khác có thể nghĩ rằng các tín hữu là “kỳ lạ” vì không tham gia vào đám đông như họ đã từng làm. Điều này có thể khiến người ngoại nói hành và gièm chê các tín hữu (I Phi-e-rơ 4:4). Vì vậy, Sa-tan sẽ dùng những bạn bè cũ để ngăn cản chúng ta trong bước đi với Đức Chúa Trời.

Phi-e-rơ khuyến khích tín đồ đừng bị ảnh hưởng bởi các cuộc tấn công. Các “người ngoại [không phải Do Thái]” sẽ bị Đức Chúa Trời phán xét. Vì vậy, không cần phải lo lắng về những gì họ nghĩ (I Phi-e-rơ 4:5).

Điều Phi-e-rơ nói thì rất nghiêm túc và quan trọng. Có bao nhiêu người bạn biết đã sa ngã vì áp lực của người khác? Họ làm như vậy thay vì bảo vệ những gì họ tin. Điều này rất khó cho thanh thiếu niên, những người phải đấu tranh với những gì được gọi là “áp lực của bạn bè.”

Chúng ta không nên lo lắng về việc được người khác chấp nhận và làm theo ý kiến của họ. Thay vào đó, Phi-e-rơ khuyến khích các tín hữu nên tử tế và yêu thương người khác (I Phi-e-rơ 4:8, 9). Đây là điều quan trọng nhất mà chúng ta làm để thông công với những người xung quanh. Có lẽ đó là lý do tại sao Phi-e-rơ gợi ý rằng chúng ta cần phải nghiêm túc trong lời cầu nguyện (I Phi-e-rơ 4:7). Đó là vì Đức Chúa Trời biết rằng đôi khi chúng ta có thể làm hài lòng các “dân ngoại” hơn là tử tế với những người gần gũi với chúng ta. Chúng ta cần phải cầu nguyện cho những người gây áp lực cho chúng ta và để Đức Chúa Trời làm cho chúng ta nhạy cảm hơn với các vấn đề của họ. Là “chức thầy tế lễ nhà vua và dân thánh,” chúng ta được Đức Chúa Trời đòi hỏi để gây ảnh hưởng tốt cho họ, thay vì để họ ảnh hưởng xấu cho chúng ta. Đây là lịch sử đáng buồn của dân Y-sơ-ra-ên. Các dân ngoại đã không được ảnh hưởng tốt của Y-sơ-ra-ên. Thay vào đó, họ gây ảnh hưởng xấu cho Y-sơ-ra-ên.

Bạn có những loại áp lực bạn bè nào? Làm thế nào bạn có thể đứng vững? Bằng những cách nào câu “lấy điều thiện thắng điều ác” (Rô-ma 12:21) hữu ích trong các trường hợp như vậy?

LỜI TIÊN TRI CHẮC CHẴN HƠN

Hãy đọc II Phi-e-rơ 1:16-21. Ông nói gì về sự rất quan trọng của lời tiên tri?

Phi-e-rơ đã thấy nhiều điều trong thời của mình. Ông cũng liệt kê một số trong những câu này: (1) lễ báp-têm của Đức Chúa Giê-su (II Phi-e-rơ 1:17), (2) Đức Chúa Giê-su hóa hình trên núi (II Phi-e-rơ 1:18), và (3) sự hỗ trợ của những lời tiên tri về Đức Chúa Giê-su (II Phi-e-rơ 1:19). Mỗi điều này đều có một ảnh hưởng lớn đến Phi-e-rơ. Nhưng ông đã dành nhiều thời gian hơn vào điểm cuối cùng của những lời tiên tri. Ở đây có thể có một điều gì liên quan đến sự thất bại của ông khi là một môn đồ. Đã bao nhiêu lần Phi-e-rơ không lắng nghe những gì Đức Chúa Giê-su nói, vì ông nghĩ rằng mình đã biết những điều đó? Bao nhiêu lần Đức Chúa Giê-su nói trước điều Ngài sắp phải chịu bởi tay các thầy tế lễ ở Giê-ru-sa-lem? Nhưng, khi mọi việc xảy ra đúng như Chúa đã nói nhiều lần, thì Phi-e-rơ kinh ngạc vì không chuẩn bị trước? Có lẽ việc đau đớn nhất trong tất cả những “thất bại” là khi Đức Chúa Giê-su nói tiên tri rằng Phi-e-rơ sẽ chối Ngài. Phi-e-rơ nói chắc chắn rằng việc đó không bao giờ xảy ra. Nhưng khi sự việc xảy ra, đó là điểm thấp nhất trong cuộc đời của ông.

Đây là lý do tại sao Phi-e-rơ giải thích làm thế nào để làm một tín đồ trung thành của Chúa. Ông nhắc nhở các tín đồ về “lời hứa rất quý và to lớn” mà nhờ đó họ có thể “dự phần bốn tánh Đức Chúa Trời.” Những lời hứa sẽ giúp các tín hữu “lánh khỏi sự hư nát của thế gian bởi tư dục” (II Phi-e-rơ 1:4). Để chắc chắn rằng các tín hữu đã thực sự thoát khỏi những ham muốn xấu, Phi-e-rơ làm một danh sách các nguyên tắc cho lối sống của Cơ Đốc nhân: đức tin, nhân đức, học thức, sự tiết độ, sự nhịn nhục, sự tin kính, tình yêu thương anh em và lòng yêu mến (II Phi-e-rơ 1:5-8). Mỗi nguyên tắc xây dựng trên nguyên tắc khác, và cùng nhau kết hợp thành một đơn vị duy nhất giống như một chiếc bánh. Phao-lô gọi những phẩm chất tương tự là một “trái” chứ không phải là nhiều thứ trái (Ga-la-ti 5:22, 23). Đó là vì chúng kết hợp thành một đơn vị không thể tách rời. Phi-e-rơ đi xa hơn bằng cách nói rằng các tín hữu sẽ không vấp ngã nếu họ thực hành những giá trị này trong đời sống của họ và yêu cầu họ cẩn thận làm theo “sự Chúa kêu gọi và chọn lựa mình” (II Phi-e-rơ 1:10).

Hãy nhớ rằng Phi-e-rơ đang viết thư cho các thành viên Cơ Đốc trong đức tin. Ông không gợi ý làm theo những lời đòi hỏi này sẽ đảm bảo một tấm vé vào thiên đàng. Ông chỉ so sánh thái độ và hành vi vào thời đó và thách thức Cơ Đốc nhân để dành năng lực của mình vào những điều tích cực chứ không vào những điều tiêu cực.

NHỮNG KẺ HAY GIỀM CHÊ

Hãy đọc II Phi-e-rơ 3:3-7. Ở đây Phi-e-rơ đang nói gì về quá khứ mà có thể giúp chúng ta đối phó với các vấn đề trong hiện tại và tương lai?

Cuộc chiến giữa sự sáng, sự tối tăm và giữa những người theo Đức Chúa Giê-su và những người làm điều ác dường như sắp kết thúc. Ma quỷ giống như con sư tử đói gặm thét tìm kiếm mỗi của nó (I Phi-e-rơ 5:8). Những kẻ gièm chê các tín hữu là kẻ nhạo báng. Với “lý luận” và tranh luận “khoa học” (II Phi-e-rơ 3: 3, 4), những kẻ nhạo báng cố gắng tiêu diệt đức tin của các tín hữu. Ông cho thấy động lực của họ là muốn tiếp tục cuộc sống đầy tình dục riêng của họ (II Phi-e-rơ 3:3; cũng đọc Giu-đe 18). Họ lý luận rằng Đức Chúa Giê-su không trở lại, vì tất cả mọi thứ vẫn tiếp tục như trước.

Có một điều làm chúng ta buồn về kẻ nhạo báng. Đức Chúa Giê-su phán, “Ta sẽ trở lại” (Giăng 14:1-3), nhưng những kẻ nhạo báng nói, “Chúa Giê-su sẽ không trở lại” (II Phi-e-rơ 3:4). Đây là một tiếng vang từ vườn Ê-đen, khi Đức Chúa Trời phán, “Về cây biết điều thiện và điều ác thì chớ hễ ăn đến; vì một mai ngươi ăn, chắc sẽ chết” (Sáng thế Ký 2:17). Sa-tan, qua con rắn, nói, “Hai ngươi chẳng chết đâu!” (Sáng thế Ký 3:4). Lời của Sa-tan trực tiếp chống lại các lời của Đức Chúa Trời. Bây giờ những lời tương tự như của Sa-tan đang được nói đến, cố gắng tỏ ý nghi ngờ về sự chắc chắn của sự Tái lâm. Và những nghi ngờ này đang được nói đến không phải chỉ bởi một người, như trong Vườn, nhưng bởi nhiều tiếng nói ở khắp mọi nơi. Một điều tốt là Phi-e-rơ báo trước lời nói dối này. Mỗi lần chúng ta nghe ai đó chế nhạo ý tưởng Đức Chúa Giê-su sẽ đến một lần nữa, thì chính họ sẽ trở thành một ứng nghiệm của lời tiên tri.

Lịch sử đã chứng kiến sự tàn phá trong quá khứ của trái đất bằng trận đại hồng thủy trên toàn thế giới. Nhưng những kẻ nhạo báng không muốn biết về điều đó. Họ không muốn nhìn nhận rằng Đức Chúa Trời có quyền hạn gì trong sự lựa chọn cuộc sống cá nhân của họ. Họ cũng muốn tránh một thực tế là cùng một Đức Chúa Trời, Đấng tích trữ nước để làm lụt trên trái đất, cũng đã lưu trữ lửa để quét sạch trái đất vào ngày phán xét vĩ đại (II Phi-e-rơ 3:5-7). Niềm hy vọng sai lầm của họ là nghĩ rằng thiên nhiên sẽ tiếp tục như bình thường.

Làm thế nào để chúng ta, thấy những năm tháng từ từ trôi qua, vững tin vào lời hứa của Sự Tái Lâm? Tại sao điều này rất quan trọng?

LÀM CHO NGÀY ẤY MAU ĐẾN

Đối với chúng ta, sự chờ đợi Chúa tái lâm dường như không bao giờ kết thúc. Nhưng thời gian không phải là một vấn đề với Đức Chúa Trời. “Trước mặt Chúa một ngày như ngàn năm, ngàn năm như một ngày” (II Phi-e-rơ 3:8). Trong cả Kinh Thánh sự cuối cùng thì luôn luôn gần gũi, cho dù đó là ngày của Chúa trong Cựu Ước hay sự trở lại đã hứa của Đấng Christ trong Tân Ước.

Hãy đọc II Phi-e-rơ 3:8-14. Chúng ta được ban cho niềm hy vọng lâu dài ở đây là gì? Cũng đọc Đa-ni-ên 2:34, 35, 44.

Những lời tiên tri về thời gian nói rõ rằng sự gian ác có một giới hạn là nó có thể tiếp tục bao lâu và Đức Chúa Trời sẽ chờ đợi bao lâu. Trong những lời tiên tri, Đức Chúa Trời chia sẻ chương trình của Ngài để chấm dứt tội lỗi, đau khổ và làm cho trái đất trở về với tình trạng hoàn hảo lúc ban đầu.

Ý tưởng của chúng ta về mọi thứ sẽ kết thúc thế nào ảnh hưởng cách chúng ta sống bây giờ (II Phi-e-rơ 3:12). Nếu chúng ta chống lại các ý tưởng của Đức Chúa Trời đối với thế giới nhỏ bé này, sau đó chúng ta sẽ trở nên hoài nghi và tham gia với các kẻ nhạo báng. Nhưng nếu chúng ta tin rằng sự kết thúc của tất cả mọi thứ có nghĩa là một Đức Chúa Trời thương xót cuối cùng sẽ làm sạch các tội lỗi của toàn thế giới, sau đó chúng ta “chờ đợi trời mới đất mới, là nơi sự công bình ăn ở” (II Phi-e-rơ 3:13).

Một lần nữa Phi-e-rơ nói về sự quan tâm về thái độ của chúng ta và hành động cá nhân. Ông khuyến khích chúng ta phải làm hết sức mình hầu cho Chúa thấy “anh em ở bình an, không đấu vít, chẳng chỗ trách được” (II Phi-e-rơ 3:14). Nếu không có câu kể tiếp, chúng ta có thể nghĩ rằng Phi-e-rơ đang dạy một tôn giáo “có việc làm.” Nhưng ông sửa lại sự có thể hiểu lầm này với câu, “sự nhịn nhục lâu dài của Chúa chúng ta cốt vì cứu chuộc anh em,” hỗ trợ những lời của Phao-lô gửi cho các tín hữu (II Phi-e-rơ 3:15).

Được trọn vẹn (không đấu vít) là mục tiêu của chúng ta. Kinh Thánh nói Gióp là người trọn vẹn vì ông “kính sợ Đức Chúa Trời và lánh khỏi điều ác (Gióp 1:1). Đó là cách Đấng Christ sẽ trình bày chúng ta với Đức Chúa Cha (I Cô-rinh-tô 1:8; Cô-lô-se 1:22; I Tê-sa-lô-ni-ca 3:13; 5:23). Là không tì vết? Đó là tình trạng của các con sinh tể (Xuất Ê-díp-tô Ký 12:5; Lê-vi Ký 1:3). Điều này cũng miêu tả Đức Chúa Giê-su (Hê-bơ-rơ 9:14; I Phi-e-rơ 1:19).

Trong việc tìm kiếm để thắng tội lỗi, để lớn lên trong đức tin, tránh xa điều ác và sống thánh thiện, “không tì vết,” tại sao chúng ta phải luôn luôn phụ thuộc vào sự công bình mà Đức Chúa Giê-su đã ban cho chúng ta bởi đức tin? Điều gì xảy ra khi chúng ta không nhìn nhận lời hứa đó?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Phi-e-rơ đã cảnh báo rằng kẻ nhạo báng sẽ nói, “Vì từ khi tổ phụ chúng tôi qua đời rồi, muôn vật vẫn còn nguyên như lúc bắt đầu sáng thế” (II Phi-e-rơ 3:4). Điều này không có gì mới. Những người khác cũng suy nghĩ như vậy trước trận Đại Hồng Thủy. “Thời gian trôi qua. Và không có gì thay đổi rõ ràng trong thế giới thiên nhiên. Vì vậy, những người đã run sợ bắt đầu trở nên bạo dạn. Họ nghĩ rằng thiên nhiên có quyền lực hơn là Đức Chúa Trời. Họ cũng nghĩ rằng luật thiên nhiên rất mạnh mẽ đến nỗi chính Chúa không thể thay đổi chúng. Họ lý luận nếu sứ điệp của Nô-ê là đúng, thì thiên nhiên phải đi ra ngoài đường lối của mình. Vì vậy, họ đã đổi sứ điệp đó thành một lời nói dối vĩ đại lừa gạt cả thế giới. Họ phản loạn chống lại sự cảnh báo của Đức Chúa Trời. Họ nói rằng nếu có chút sự thật trong những gì Nô-e đã nói thì những người nổi tiếng và khôn ngoan đã biết vấn đề này.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 97.

Ngày nay, “các vĩ nhân” cũng nói như vậy. Họ nói các luật thiên nhiên là cố định, và tất cả mọi sự tiếp tục như trước. Thuyết tiến hóa dạy như vậy. Họ nói sự sống có thể được giải thích qua các hoạt động của luật thiên nhiên. Họ cũng nói rằng một ngày nào đó khoa học sẽ giải thích đầy đủ về các luật thiên nhiên, mà không cần đến Đức Chúa Trời. Các “vĩ nhân” thời đó đã sai, và bây giờ họ cũng sai. Không lạ gì, Phao-lô viết, “Sự khôn ngoan đời này trước mặt Đức Chúa Trời là sự dại dột” (I Cô-rinh-tô 3:19).

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Phi-e-rơ có nhiều lý do để tin vào Đức Chúa Giê-su. Nhưng ông đặc biệt nói đến “tin lời các đấng tiên tri chắc chắn hơn.” Tại sao lời tiên tri rất quan trọng với chúng ta? Làm thế nào lời tiên tri giúp chúng mình rằng Đức Chúa Giê-su là Đấng Mê-si khi Ngài đến lần thứ nhất? Lời tiên tri cho chúng ta hy vọng gì về sự Tái lâm? Suy cho cùng, không có lời tiên tri, làm sao chúng ta biết về lời hứa và niềm hy vọng của sự Tái lâm?

2. Chúng ta thường nghĩ đến áp lực của bạn bè khi nghĩ về thanh thiếu niên và những người trẻ tuổi. Nhưng điều đó không đúng. Chúng ta đều muốn được ưa thích và được bạn hữu chấp nhận. Suy cho cùng, chúng ta có cơ hội tốt hơn để làm chứng nếu họ thích chúng ta, đúng không? Trong sự mong muốn làm vừa lòng người khác, làm thế nào chúng ta bảo vệ không làm cho đức tin của mình yếu đi? Tại sao từ bỏ niềm tin của mình thì dễ dàng hơn là chúng ta nghĩ?